

Novena lui *Ernesto Cofiño*

*Novena în trei pași:
reflecție,
rugăciune,
acțiune.*

*Pentru a implora
haruri prin
mijlocirea
venerabilului
Ernesto Cofiño Ubico*

Ernesto Cofiño

Ernesto Cofiño s-a născut în Ciudad de Guatemala la 5 iunie 1899. În 1919 a început studiile de Medicină la Universitatea Sorbona din Paris (Franța). Teza sa de doctorat a fost coordonată de dr. Robert Debré, considerat unul dintre fondatorii pediatriei moderne. S-a căsătorit în Guatemala cu Clemencia Samayoa în 1933 și au avut cinci copii: Ernesto, Clotilde Clemencia, Sofía, Roberto și José Luis.

A fost întemeietorul pediatriei în Guatemala; guatemalez, tată de familie și medic pediatru, profesie pe care a pus-o în mod special în slujba copiilor din familiile cele mai nevoiașе. Timp de câțiva ani s-a aflat la conducerea organizației Cáritas Guatemala.

**„A păstra, nu a distruge
viața incipientă”**

**-Ernesto
Cofiño**

S-a alăturat Opus Dei în anul 1956. Ernesto a murit la 17 octombrie 1991, în Ciudad de Guatemala. A trăit boala (un cancer depistat în 1981 și care a recidivat în iunie 1991) căutând apropierea și mângâierea lui Dumnezeu.

La 14 decembrie 2023, papa Francisc a autorizat ca Dicasterul pentru Cauzele Sfinților să promulge decretul privind virtuțile eroice ale slujitorului lui Dumnezeu Ernesto Cofiño, act prin care a fost declarat Venerabil, declarație care precede beatificarea. După ce va fi constatat un miracol săvârșit prin mijlocirea sa, acesta va fi studiat la Roma de Congregația pentru Cauzele Sfinților și, dacă va fi cazul, se va propune Sfântului Părinte să autorizeze beatificarea sa.

Dacă ați primit vreun har prin mijlocirea lui Ernesto Cofiño vă rugăm să-l comunicați prin poștă la Oficiul pentru Cauzele Sfinților al Prelaturii Opus Dei (Calle Diego de León, nr. 14, 28006 Madrid, Spania) sau, în România, la adresa Str. Dr. Carol Davila, nr. 59, 050452 București. O poți face și scriind la adresele de e-mail:

ocs.es@opusdei.org sau info.ro@opusdei.org

Cuprins

01

Prima
zi

06

Ziua a
șasea

02

Ziua a
doua

07

Ziua a
șaptea

03

Ziua a
treia

08

Ziua a
opta

04

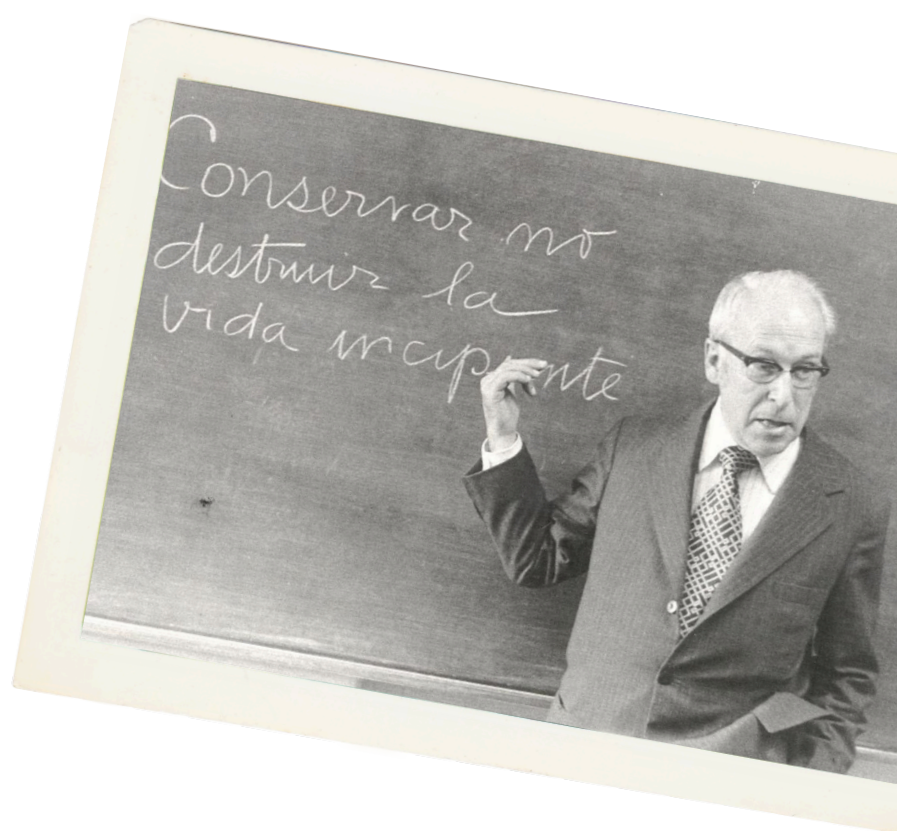
Ziua a
patra

09

Ziua a
noua

05

Ziua a
cincea

O1

Prima zi

Măreția vieții obișnuite

„Este viața noii creaturi” (2 Cor 3,17), viața bărbatului și a femeii care au fost făcuți părtași la viața lui Cristos: „Am fost răstignit împreună cu Cristos. Așadar, nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine. Și ceea ce trăiesc acum în trup, trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pentru mine” (Gal 2,19-20).

Reflecție

Viața obișnuită, departe de a fi lumească sau lipsită de importanță, se transformă într-un drum spre sfințenie atunci când trăim ca „noi creaturi” în Cristos. În fiecare faptă cotidiană, oricât de mică ar părea, putem reflecta prezența lui Cristos care trăiește în noi. Este o amintire că viața noastră are un scop mai înalt: să trăim în credință, în iubire și în dăruire, așa cum a făcut El.

Rugăciune

Doamne, îți mulțumesc că locuiești în inima mea și dai sens fiecărui moment al vieții mele. Ajută-mă să trăiesc cu încrederea că nu sunt singur, ci că Tu mergi alături de mine, reînnoindu-mi ființa și dăruindu-mi puterea de a iubi și a sluji precum ai făcut Tu. Amin.

Scrie Ernesto:

„Nu putem cere «Ajută-mă, Doamne» până nu am făcut tot ce putem cu adevărat. «Mai multă rugăciune, mai multă mortificare, mai multă iubire». Atunci vine Domnul și revarsă harul din belșug, făcând ca ceea ce este neînsemnat să se transforme într-o minune a lui Dumnezeu”.

Acțiune

Astăzi poți alege o sarcină simplă din rutina ta zilnică și să o oferi lui Dumnezeu, conștient că, în micimea ei, va fi un act de iubire. Fie că este vorba de a pregăti o masă, de a munci cu dăruire sau de a asculta pe cineva drag, fă-o cu bucurie și recunoștință, amintindu-ți că Cristos trăiește în tine.

02 Ziua a doua

„A-ți dăruia propria viață în căsătorie” Datoria „ajutorului reciproc”

“Se cuvine ca pacea conjugală să domnească în familie, pentru că este condiția necesară pentru o educație temeinică și eficientă. Copiii trebuie să vadă în părinți un exemplu de dăruire, de dragoste sinceră, de ajutor reciproc, de înțelegere; iar fleacurile vieții de zi cu zi nu trebuie să le ascundă realitatea unui sentiment capabil să depășească orice”. Într-un cuvânt, bărbatul și nevasta trebuie să trăiască iubindu-se unul pe celălalt și iubindu-și copiii, pentru că astfel Îl iubesc pe Domnul” (Sf. Josemaría, *Convorbiri*, nr. 108).

Reflecție

Căsătoria este o dăruire constantă, în care iubirea se manifestă prin ajutorul reciproc și prin disponibilitatea de a depăși împreună provocările. Sfântul Josemaría ne amintește că mândria este un obstacol în relația conjugală, în timp ce umilința, bunătatea și strădania de a fi un sprijin unul pentru celălalt sunt esențiale pentru a menține vie iubirea și pentru a întări legătura matrimonială.

Rugăciune

Doamne, învață-ne să trăim căsătoria ca un adevărat act de iubire și dăruire. Ajută-ne să fim umili și binevoitori în purtarea noastră zilnică, amintindu-ne mereu de importanța de a-l sprijini pe celălalt cu răbdare și înțelegere. Amin.

Ernesto a scris copiilor săi în 1969:

„Nu se poate avea o viață deplină fără iubire. Iar această iubire să fie profundă, sinceră, fără căutarea unui folos — a satisfacției personale. Nu se poate trăi bine dacă nu ești capabil să-i înțelegi pe ceilalți, să cauți partea de dreptate pe care o are fiecare, în fiecare situație.

„Nu se pot crea relații solide dacă nu se știe a-i sluji pe ceilalți cu dezinteres, fără a aștepta recunoaștere sau răsplată pentru serviciul oferit. Nu se poate înălța sufletul dacă nu se leapădă balastul resentimentului, care este ca un noroi lipicios ce împiedică zborul păsării spre cer. Nu se poate aștepta corespondență dacă nu se știe a fi generos. Nu se ajunge la nimic dacă în viață nu se aduce rod, fiecare după darul său și la maximumul acestui dar. Iar rodul să nu fie păstrat doar pentru sine, ci să fie împărtășit cu ceilalți”.

Acțiune

Cere ajutorul Domnului pentru a arăta astăzi bunătate și umilință în relația cu soțul sau soția ta. Poate fi un gest simplu, precum exprimarea recunoștinței pentru un serviciu făcut, oferirea ajutorului într-o sarcină cotidiană sau împărtășirea unui moment de ascultare sinceră. Fie ca acest gest să fie o reflectare a iubirii tale și a angajamentului de a trăi căsătoria ca o dăruire reciprocă.

O 3 Ziua a treia

A lăsa ca Cristos să trăiască în mine (Gal 2,20)

„Dumnezeu ne vrea binele, Dumnezeu îi iubește pe toți, iar răul nu va învinge! Cu toții suntem în mâinile lui Dumnezeu. Prin urmare, fără teamă, uniți, mână în mână cu Dumnezeu și între noi, să mergem înaintea. Suntem discipoli ai lui Cristos. Cristos ne precede” (Leon al XIV-lea, Primul salut și binecuvântarea Urbi et Orbi, 8 mai 2025)

Reflecție

A-L lăsa pe Cristos să trăiască în noi cere curaj: să renunțăm la ceea ce ne leagă și ne împiedică să înaintăm spre o viață deplină în El.

Rugăciune

Doamne Isuse, dă-mi curajul de a lăsa tot ceea ce mă îndepărtează de Tine. Ajută-mă să părăsesc fricile, scuzele și distragerile care mă împiedică să trăiesc pe deplin în iubirea Ta. Fie ca prezența Ta în viața mea să fie puterea și călăuza mea la fiecare pas. Amin.

Scrie Ernesto:

**„Pe măsură ce vei
pătrunde tot mai mult în
viața spiritului, astfel încât
să simți în tine, în sufletul
tău aflat în har, că
locuiește Duhul Sfânt,
faptele tale vor căpăta o
lumină nouă, un sens mai
profund. Și aceasta pentru
că harul lui Dumnezeu nu
anulează efortul material
omenesc, ci îl întărește, îl
înalță, îi dă sensul de a
purta prezența lui
Dumnezeu.”**

Acțiune

Astăzi, identifică un obicei sau o atitudine care îți limitează relația cu Cristos și, cu ajutorul lui Dumnezeu, ia o hotărâre concretă pentru a-l lăsa în urmă. Acordă un moment de reflecție și încredințează-l în rugăciune, cerând tărie pentru a-l transforma într-un pas spre o viață mai deplină și în unire cu El.

04 Ziua a patra

A dedica timp prieteniei cu colegii mei

„Ființa umană este alcătuită în așa fel încât nu se realizează, nu se dezvoltă și nu își poate afla plinătatea decât în dăruirea sinceră de sine către ceilalți. Aici se află un secret al adevăratei existențe umane, pentru că viața subzistă acolo unde există legătură, comuniune, fraternitate; și este o viață mai puternică decât moartea atunci când se construiește pe relații adevărate și legături de fidelitate. Dimpotrivă, nu există viață atunci când pretindem să ne aparținem doar nouă înșine și să trăim ca niște insule: în aceste atitudini prevalează moartea” (Francisc, Fratelli tutti, nr. 87)

Reflecție

Bucuria Evangheliei este un dar transformator care umple inima și viața celor care se întâlnesc cu Isus. Această bucurie nu doar ne eliberează de păcat și de goliciune, ci reînnoiește și relațiile noastre și ne îndeamnă să o împărtășim cu toți, inclusiv cu colegii noștri. A evangheliza cu bucurie, chiar și în vremuri dificile, înseamnă a semăna speranță și iubire în lumea care ne înconjoară.

Rugăciune

Doamne Isuse, Îți mulțumesc pentru bucuria care se naște din întâlnirea cu Tine. Ajută-mă să trăiesc în această bucurie, pentru ca mărturia mea să inspire și să transforme relațiile cu cei din jurul meu. Fă ca vorbele și faptele mele să fie mereu o reflectare a iubirii și a speranței Tale. Amin.

Scrie Ernesto:

„Este foarte important să fii atent și să te întrebi:

«Ce pot eu să dăruiesc?». Să nu stai să calculezi: «Ce dau ceilalți?» sau «Ce ar putea da în raport cu mine?».

Ceea ce contează este efortul meu, generozitatea mea, nu să măsoar, să evaluez sau să presupun efortul celorlalți.”.

Acțiune

Astăzi, caută un moment pentru a împărtăși bucuria Evangheliei cu cineva apropiat, poate cu un coleg de muncă sau cu un prieten. Poate fi printr-un gest amabil, o conversație sau pur și simplu arătând recunoștință și optimism în relațiile tale. Fă ca bucuria ta să fie un canal prin care se transmite iubirea lui Cristos.

05 Ziua a cincea

Sănătatea trupului

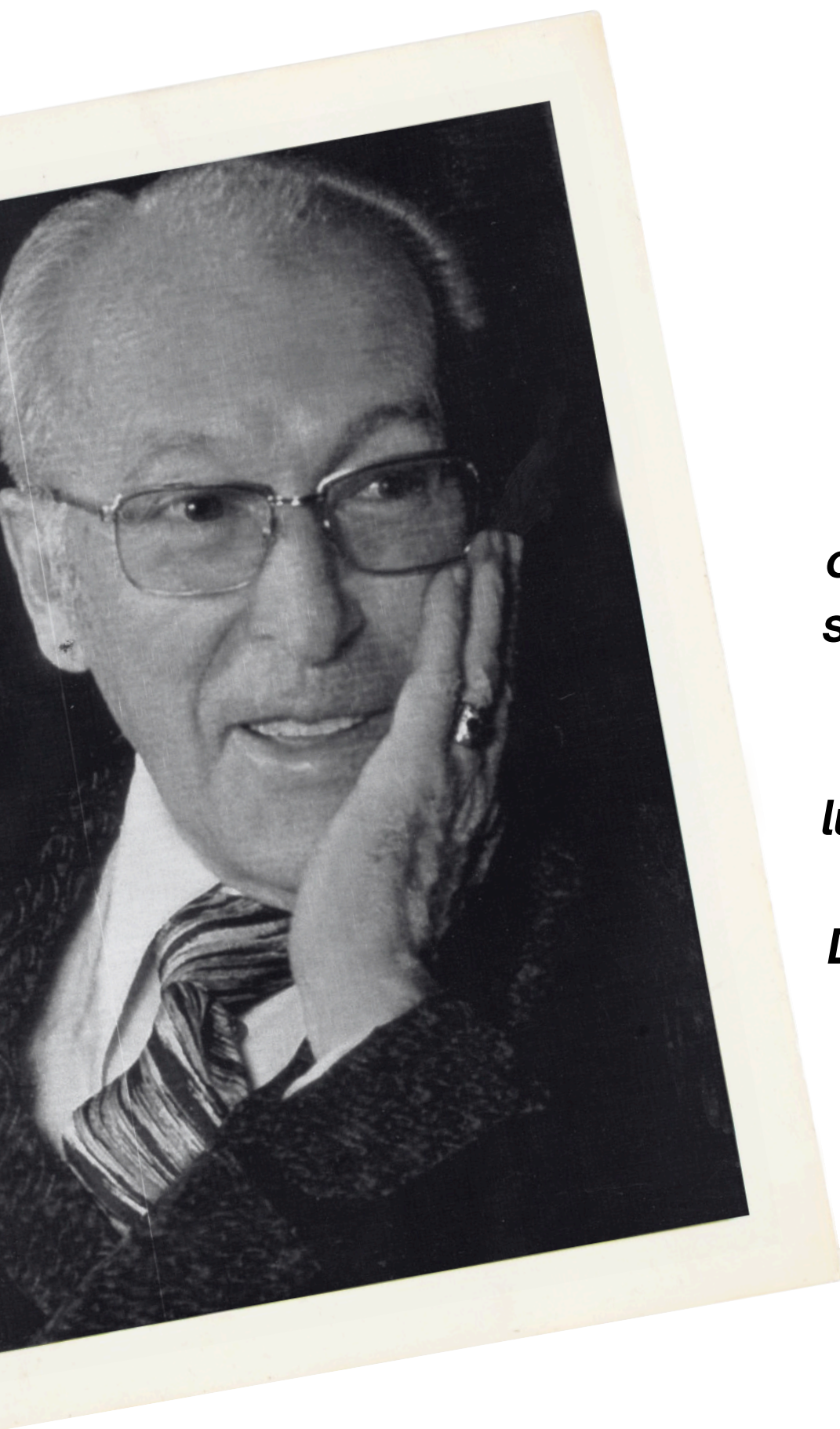
„Frați și surori, prima grijă de care avem nevoie în boală este aceea a unei apropieri pline de compasiune și de tandrețe. De aceea, a avea grijă de cel bolnav înseamnă, înainte de toate, a avea grijă de relațiile lui, de toate relațiile sale: cu Dumnezeu, cu ceilalți — familie, prieteni, personal sanitar —, cu creația și cu sine însuși. Este acest lucru posibil? Desigur că este posibil și cu toții suntem chemați să ne angajăm pentru ca acest lucru să devină realitate. Să privim la imaginea Bunului Samaritean (cf. Lc 10, 25-37), la capacitatea lui de a-și încetini pasul și de a se face aproape, la atitudinea de tandrețe cu care alina rănilor fratelui care suferă” (Francisc, Mesaj pentru a XXXIII-a Zi mondială a bolnavului, 11 februarie 2024).

Reflecție

Isus Cristos, medicul sufletelor și al trupurilor noastre, ne arată puterea Sa vindecătoare atât în plan fizic, cât și în plan spiritual. Prin iubirea și milostivirea Sa, ne invită să căutăm vindecarea integrală prin sacramentele Pocăinței și ale Ungerii bolnavilor. Acestea sunt instrumente prin care putem experimenta puterea Duhului Sfânt, care continuă în Biserică lucrarea de mântuire și de vindecare.

Rugăciune

Doamne Isuse, Îți mulțumesc pentru iubirea Ta vindecătoare, care alina sufletele și trupurile noastre. Ajută-mă să apelez cu umilință la sacramentele care ne oferă harul și mântuirea Ta. Fă ca Duhul Tău Sfânt să-mi reînnoiască ființa și să mă călăuzească spre adevărata sănătate și pace. Amin.

Scrie Ernesto:

„În sfârșit, nu trebuie uitată odihna; nu i se poate cere «mașinii» mai mult decât capacitatea ei. Să dormim bine și suficient întotdeauna. Baie caldă; plimbare, mers pe jos. [...] Căci nu se poate aprinde o lumânare la ambele capete; «mai binele este dușmanul binelui». Dacă se exagerează efortul și se merge dincolo de ceea ce capacitatea poate și trebuie să dea, apare surmenajul, care se traduce prin: descurajare, pesimism, îndoială cu privire la ceea ce se face. Și, mai ales, printr-o creștere a efortului pentru a face ceea ce trebuie făcut.”

Acțiune

Astăzi, reflectează asupra sănătății tale spirituale și fizice. Ia în considerare apropierea de sacramentul Spovezii, dacă simți nevoia de a-ți vindeca sufletul, sau oferă sprijin și însoțire unei persoane bolnave, ca semn al iubirii vindecătoare a lui Cristos.

Oo Ziua a șasea

A-ți dăruia viața pentru a-i sluji pe cei mai nevoiași

„Suntem chemați să ne identificăm cu inima lui Dumnezeu, care este atentă la nevoile copiilor Săi și mai ales ale celor mai nevoiași”. „Iubirea creștină depășește orice barieră, îi apropie pe cei îndepărtați, îi adună pe cei străini, îi face apropiați pe dușmani, traversează prăpastii omenești de netrecut, pătrunde în colțurile cele mai ascunse ale societății. Prin natura sa, iubirea creștină este profetică, face minuni, nu are limite: este pentru imposibil. Ei bine, o Biserică ce nu pune limite iubirii, care nu cunoaște dușmani de combătut, ci doar bărbați și femei de iubit, este Biserica de care lumea are nevoie astăzi” (Leon al XIV-lea, *Dilexi te*, nr. 8 și nr. 120).

Reflecție

A sluji pe cei mai nevoiași nu înseamnă doar a le acoperi lipsurile materiale, ci a recunoaște și a promova demnitatea lor deplină ca persoane. Așa cum ne amintește sfântul Ioan Paul al II-lea, această întâlnire dintre cei care au mai multe posibilități și cei aflați în sărăcie este o ocazie de îmbogățire reciprocă, în care iubirea și solidaritatea devin punți ce ne apropie mai mult de Cristos.

Scrie Ernesto unui coleg medic:

„Și tu, singur, asemenea celorlalți colegi în halat alb, vei trece pe la pătuțurile micilor tăi bolnavi și, fără să-ți dai seama, vei fi ca o rouă binefăcătoare care le răcorește trupurile lovite de boală, distruse de foame — «boala foamei» — care trebuie să ne doară! Vezi, prietenul meu, cât de mult bine îți va face rugăciunea: când Îl vei ruga pe Duhul Sfânt să te lumineze și ca, prin instrumentul care ești tu, să ducă mângâierea lui Dumnezeu. Ai — ești pe cale să ai — o profesie minunată, frumoasă, demnă, pe care ai posibilitatea să o înalți foarte mult din punct de vedere spiritual. — Și atunci apăsarea, oboseala, apucă un alt drum: urcă precum o săgeată până la Dumnezeu!”.

Rugăciune

Doamne, învață-mă să văd chipul Tău în cei mai nevoiași. Ajută-mă să slujesc cu umilință și iubire, promovând demnitatea fiecărei persoane pe care o pui în calea mea. Fă ca viața mea să fie o mărturie a milostivirii și bunătății Tale. Amin.

Acțiune

Astăzi, poți căuta o modalitate concretă de a sluji pe cineva aflat în nevoie. Poate fi dăruirea unor alimente, ajutorul oferit cuiva apropiat într-o sarcină dificilă sau, pur și simplu, oferirea timpului și atenției tale celui care are nevoie. Fă acest lucru cu recunoștință, știind că în fiecare act de slujire Îl cinstești pe Cristos.

O7 Ziua a șaptea

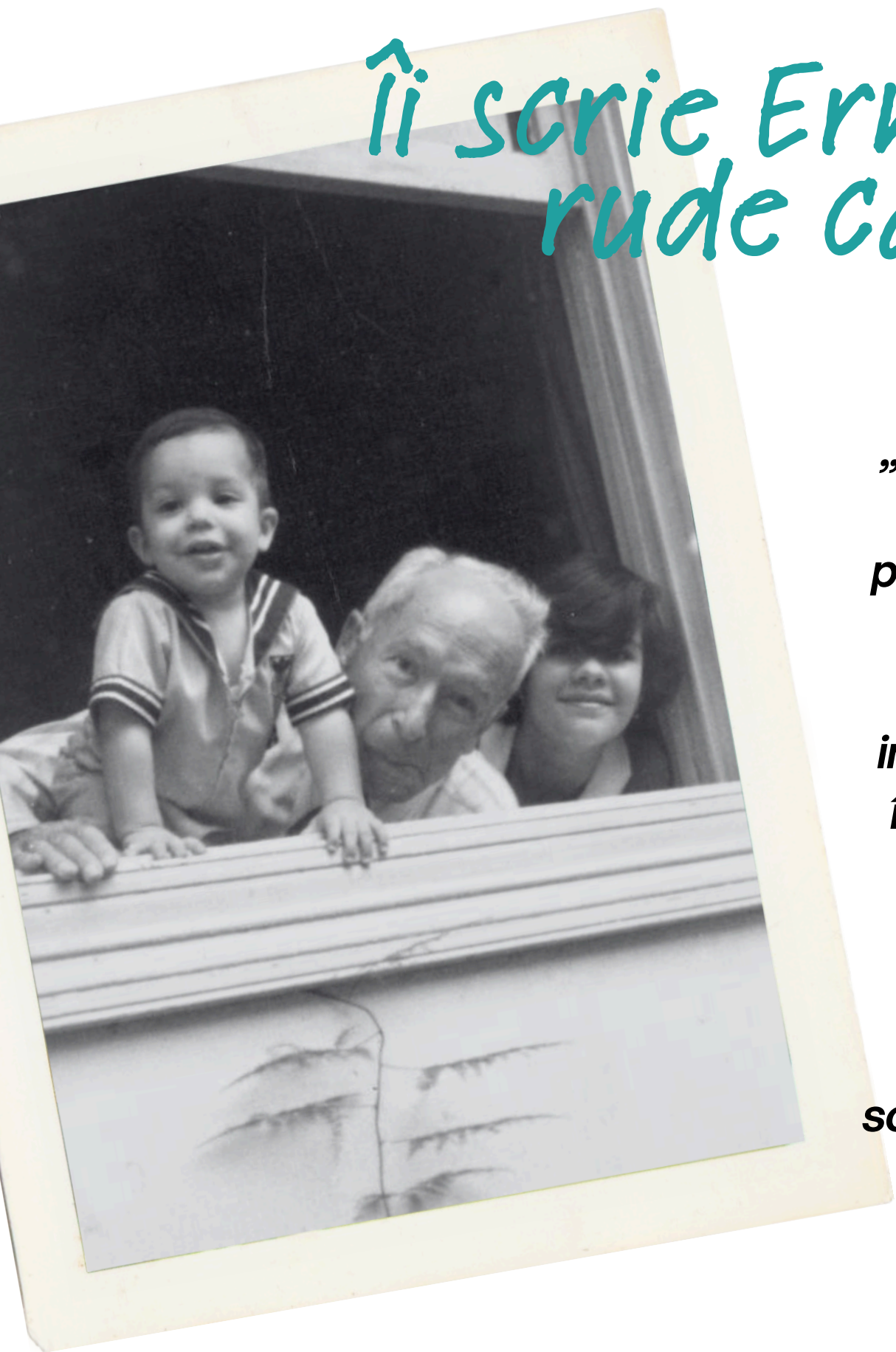
A-mi organiza timpul pentru a avea grijă de viața celorlalți

„Dacă gândim și trăim în virtutea comuniunii cu Cristos, atunci ni se deschid ochii. Atunci nu ne vom mai adapta să trăim preocupați doar de noi înșine, ci vom vedea unde și cum suntem necesari. Trăind și acționând astfel, ne vom da seama foarte curând că este mult mai frumos să fim de folos și la dispoziția celorlalți decât să ne preocupăm numai de comoditățile care ni se oferă. Știu că voi, ca tineri, aspirați la lucruri mari, că vreți să vă angajați pentru o lume mai bună. Arătați-le aceasta oamenilor, arătați-o lumii, care așteaptă tocmai această mărturie din partea ucenicilor lui Isus Cristos și care, mai ales prin iubirea voastră, va putea descoperi steaua pe care, ca credincioși, o urmăm” (Benedict al XVI-lea, Omilie la a XX-a Zi Mondială a Tineretului, 21 august 2005).

Reflecție

Când trăim în comuniune cu Cristos, ochii noștri se deschid spre nevoile aproapelui. Adevărata frumusețe nu constă în căutarea comodităților, ci în slujirea celorlalți din iubire față de Dumnezeu. Angajarea pentru o lume mai bună este un răspuns la chemarea credinței noastre. Prin iubire și mărturie, îi putem conduce pe alții spre speranță.

Îți scrie Ernesto unei rude care studia medicina:

„Guatemala, 10 aprilie 1987.

Dragul meu Federico: Am primit scrisoarea ta, plină de detalii care mi-au făcut plăcere, oferindu-mi o imagine clară despre modul în care îți organizezi viața în acel (oraș); studiază și exersează cu seriozitate, fără a-ți neglija formarea, care este esențială pentru scopul bun al profesiei tale”.

Rugăciune

Doamne, învață-mă să-mi administrez timpul cu înțelepciune, pentru a putea răspunde nevoilor celor din jurul meu. Ajută-mă să trăiesc cu generozitate și să contribui, de la locul meu, la construirea unei lumi mai solidare și pline de speranță. Fă ca viața mea să fie o reflectare a iubirii Tale. Amin.

Acțiune

Acordă astăzi un timp pentru a identifica cum îți poți organiza agenda astfel încât să răspunzi mai bine nevoilor familiei tale sau ale comunității. Cerând lumină Duhului Sfânt, prioritizează un act concret de slujire, precum ajutorul oferit unui membru al familiei, sprijinirea unei inițiative locale sau educarea altora cu privire la importanța unui stil de viață care respectă binele personal și pe cel comun.

08 Ziua a opta

A exercita maternitatea și paternitatea

„În bărbat și în femeie, paternitatea și maternitatea, asemenea trupului și iubirii, nu pot fi reduse la dimensiunea biologică”
(Benedict al XVI-lea, Deschiderea adunării ecleziale a diecezei de 6 iunie 2005).

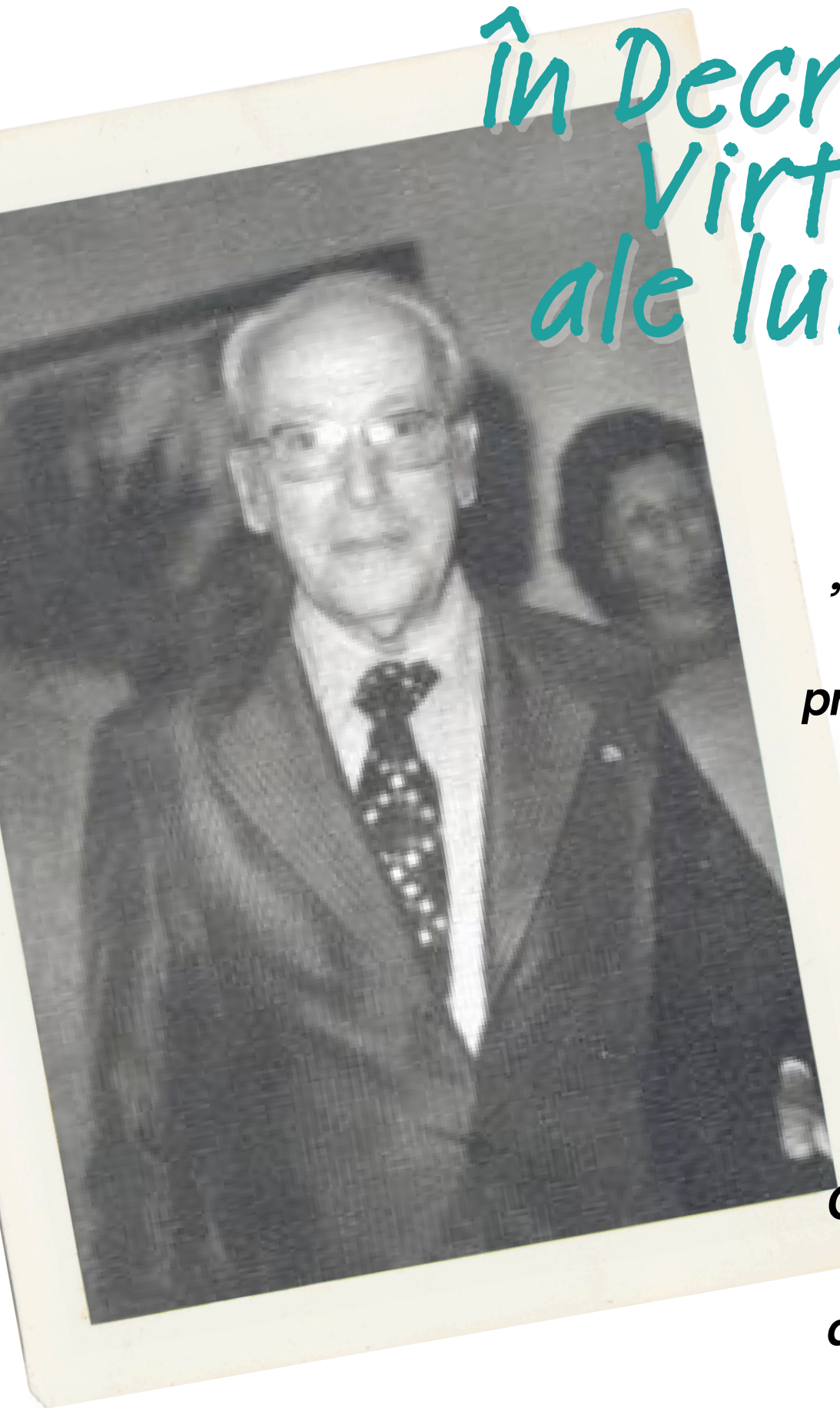
Reflecție

Sensul adevărat al paternității și al maternității depășește dimensiunea biologică: este o chemare la iubire și dăruire. Soț și soție, uniți în Cristos, văd în orfani o ocazie de a oferi afecțiune și ocrotire. A fi părinte înseamnă a primi, a călăuzi și a oferi un cămin în care să domnească iubirea. În fiecare inimă deschisă, Dumnezeu sădește misiunea de a avea grijă de cei mai vulnerabili.

Rugăciune

Doamne, ascultă strigătul copiilor care se simt singuri și abandonați. Uplete-le inimile de speranță și iubire și mișcă-le pe ale noastre la solidaritate și angajare. Ajută-ne să fim instrumente ale milostivirii Tale, pentru ca fiecare copil să poată simți căldura unei familii și certitudinea că nu este niciodată uitat de Tine. Amin.

În Decretul despre Virtutile Eroice ale lui Ernesto se citește:

**„De-a lungul vieții sale, slujitorul
lui Dumnezeu a dobândit un
prestigiu profesional recunoscut.**

**A desfășurat o activitate
constantă de asistență pentru
familii sărace, copii subnutriți și
țărani. A fondat un sanatoriu
pentru copii săraci și un centru
medical rural.**

**A fost director al Căritas din
Guatemala, delegat al Societății
pentru Protecția Copilului și
director al Asociației de Cantine
și Creșe Infantile”.**

Acțiune

Astăzi, te poți informa despre o organizație locală care sprijină copiii abandonați sau marginalizați. Gândește-te cum poți contribui, fie prin voluntariat, donații sau pur și simplu făcând cunoscută misiunea ei. Fie ca ajutorul tău să fie o mărturie a iubirii lui Dumnezeu față de cei mai vulnerabili.

O Ziua noua

Pentru a avea viață și a îngriji viața, a ne hrăni din Euharistie

„Zilnic, așa cum este de dorit, credincioșii, în număr mare, să participe activ la jertfa Sfintei Liturghii și să se hrănească în mod curat și sfânt cu sfânta Împărtășanie și să îi aducă mulțumire lui Cristos, Domnul nostru, pentru un dar atât de mare” (sfântul Paul al VI-lea, *Mysterium fidei*, 3 septembrie 1965).

Reflecție

Euharistia este întâlnirea vie cu iubirea și milostivirea lui Cristos. Participând la această jertfă, suntem reînnoiți în trup, minte și spirit, deschizându-ne unei vieți noi prin Înviere. Lucrarea Duhului Sfânt ne transformă și ne unește profund cu Dumnezeu și cu frații noștri, dându-ne putere și sens pentru a îngriji propria viață și viața celorlalți.

Rugăciune

Doamne Isuse, Îți mulțumesc pentru darul Euharistiei, în care pot întâlni iubirea și milostivirea Ta. Ajută-mă să Te primesc cu o inimă dispusă să fie transformată și reînnoită. Fie ca prezența Ta să mă îndemne să am grijă de viața mea și să fiu un instrument de iubire și speranță pentru cei din jur. Amin.

Ernesto își amintea de

o participare a sa la Sfânta Liturghie, în împrejurări deosebit de dificile: „**Acolo am ajuns: eram singur, ca simplu credincios participant la Liturghie; lacrimile îmi țâșneau din ochi din belșug și îmi scăldau fața. Se așezau ca un vâl peste privirea mea. Dar, chiar și așa — prin ele — am contemplat pe altar un Cristos Răstignit, în mărime naturală. Părea că vrea să se desprindă de Crucea de care era pironit, pentru a-mi oferi pieptul Său; iar în el, rana suliței, ca și cum mi-ar fi oferit un refugiu...**

Puțin câte puțin, lacrimile, care nu încetau să curgă, au devenit mai răcoritoare, iar presa de oțel care îmi strângea inima a început să slăbească. Când am ajuns să primesc Trupul Domnului nostru, eram deja mai liniștit, încrederea începea să apară, am simțit că Domnul nu mă va părăsi (niciodată). Și așa a fost”.

Acțiune

Astăzi, participă la celebrarea Euharistiei sau dedică un timp adorației Preasfântului Sacrament. Reflectează asupra modului în care această întâlnire cu Isus te poate reînnoi pentru a trăi cu o dăruire mai mare și cu mai multă atenție față de ceilalți. Du această reînnoire într-un gest concret, precum oferirea unui ajutor sau a unui cuvânt de încurajare cuiva care are nevoie.

A ne ruga prin mijlocirea lui Ernesto

Aceasta este rugăciunea pentru a cere haruri de la Dumnezeu prin mijlocirea venerabilului Ernesto Cofiño.

Rugăciune

Dumnezeule Tată, izvor al oricărui bine, care l-ai umplut de haruri pe fiul Tău Ernesto, medic și tată de familie, pentru a fi slujitor credincios al vieții care își are începutul în Tine și Îți aparține numai Ție și adevărat prieten al prietenilor săi, apropiind pe mulți de Tine: fă ca și eu să știu să ocrotesc darul vieții, să-mi împlinesc cu generozitate îndatoririle zilnice și să fiu un prieten mai bun, din iubire față de Isus Cristos și față de ceilalți. Îndură-Te să-l preamărești pe slujitorul Tău Ernesto și, prin mijlocirea lui, dăruiește-mi harul pe care Ți-l cer... (se face cererea). Amin.

Tatăl nostru, Bucură-te Marie, Slavă.

În conformitate cu decretele papei Urban al VIII-lea, declarăm că nu se intenționează în niciun fel anticiparea judecății Autorității ecleziastice și că această rugăciune nu are nicio finalitate de cult public.

Contact și informații

Se roagă ca aceia care obțin haruri prin mijlocirea lui Ernesto Cofiño să le comunice Biroului pentru Cauzele Sfinților al Prelaturii Opus Dei din Spania, Calle Diego de León, nr. 14, 28006 Madrid, sau, în România, la adresa Str. Dr. Carol Davila, nr. 59, 050452 București. O poți face și scriind la adresele de e-mail:

ocs.es@opusdei.org

info.ro@opusdei.org

Autor: Mario Grazioso. Cu licență ecleziastică
Designer: Nicole Boiton Samayoa

[Biografia lui Ernesto Cofiño](#)

[Film documentar „Ernesto Cofiño. Toți pot deveni sfinți”](#)

[Audiobook: Ernesto Cofiño](#)

[Decretul virtuților eroice lui Ernesto Cofiño \(14-XII-2023\)](#)

